

عنوان مقاله:

نحوه تصمیم گیری دیوان بین المللی دادگستری در موارد خلا حقوقی

محل انتشار:

مجله مطالعات حقوقی، دوره 11، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

محسن محبی - استادیار دانشکده حقوق، الهیات و علوم سیاسی دانشگاه آزاد اسلامی - واحد علوم و تحقیقات تهران، ایران

وحید بذار - دانش آموخته دکتری حقوق بین الملل دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

برخی از تصمیم ها و اظهارنظرهای دیوان بین المللی دادگستری این پرسش را ایجاد کرده است که آیا دیوان می تواند با اعلام خلا حقوقی به دلایلی همچون عدم تدقیق، کفایت یا فقدان حقوق قابل اجرا از اتخاذ تصمیم امتناع کند؟ برخی صاحب نظران با اشاره به اظهارنظر دیوان در بند ۱۰۵(۲)(ث) نظریه مشورتی قانونی بودن تهدید یا توسل به سلاح های هسته ای (۱۹۹۶) به این پرسش پاسخ مثبت می دهند. با توجه به وظیفه خطیر دیوان در حل و فصل قضایی اختلافات به عنوان یکی از روش های موثر فیصله مسالمت آمیز اختلافات میان دولت ها که بدون تردید در راستای حفظ صلح و امنیت بین المللی و پیشگیری از توسل به زور در روابط بین الدولی خواهد بود، بنظر نمی رسد که دیوان بتواند با اعلام خلا حقوقی، قضایای مطروح نزد آن را حل نشده رها کند. پرسش اصلی که این مقاله به آن می پردازد این است که آیا بر اساس اساسنامه، قواعد و اصول قابل اعمال در دیوان به عنوان رکن قضایی اصلی سازمان ملل متحد و با توجه به رویه آن، دیوان می تواند با اعلام خلا حقوقی، از تصمیم گیری در قضایای تحت رسیدگی امتناع کند؟

کلمات کلیدی:

خلا حقوقی، دیوان بین المللی دادگستری، قضیه پناهندگی، نظریه مشورتی سلاح های هسته ای، نظریه مشورتی کوزوو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1845511>

